

КВАДРОБЕРИ У ЛЬВОВІ. ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ДИТИНА ХОЧЕ БУТИ КОТОМ

12:45 26 Вересня 2024

121000

У львівських школах все більше підлітків стають квадроберами. «Твоє місто» розповідає про субкультуру, чому діти цьому наслідують, як правильно реагувати батькам і чи є у цьому небезпека.

ФОТО УМОВНЕ

Хто такі квадробери

Квадробери – це сучасна молодіжна субкультура, яка об'єднує фізичні вправи з елементами рольової гри, де учасники наслідують поведінку тварин. Вперше квадробери з'явилися в Японії, де навіть сформувався окремий вид спорту — квадробіка, під час якого учасники пересуваються на чотирьох кінцівках, подібно до тварин.

Японський спортсмен Кенічі Іто вважається засновником квадробіки – техніки пересування на чотирьох кінцівках, яку він популяризував. Ця методика заснована на ідеї, що людина може ефективно пересуватися, використовуючи всі чотири кінцівки, що покращує швидкість, витривалість і стабільність. Квадробіка включає не лише бігову техніку, а й вправи для розвитку сили, координації та гнучкості.

Кенічі Іто/vechir.media

Однак субкультура квадроберів дещо відмінна від японського спорту. Квадробери виникли паралельно з іншими напрямками, такими як фурі, які наслідують людиноподібних мультяшних тварин, та теріантропи, які вважають, що мають тваринну душу. Проте квадробери більше фокусуються на вивченні та імітації тваринної поведінки. Члени субкультури використовують маски, вушка та хвости як частину свого костюма, намагаючись максимально точно передати рухи і поведінку тварин.

До України це явище прийшло із соцмереж відносно недавно, підтримують його здебільшого підлітки, але інколи й менші діти. На різних платформах масово публікують відео, де підлітки у

тваринних масках пересуваються на чотирьох парками й перетинають дорогу. Як пояснила **«Твоєму місту»** дитячо-підліткова психологиня Роксолана Балагурак, у львівських школах цей тренд зараз шириться як вірус.

«Улітку діти на канікулах мали багато вільного часу і доступу до мережі. Прийшовши до школи, вони це все переповідають одноліткам. Квадробінг зараз лише на початку, і цей рух точно буде розвиватися. Адже у державних і приватних школах Львова діти про нього знають, деякі наслідують. Наразі квадратобінг поширений серед підлітків, але це дуже розмиті вікові межі. Зараз вчені вважають, що підлітковий вік починається в 9 років», – розповіла психологиня.

Чому діти стають квадратоберами

Роксолана Балагурак, яка працює з дітьми та підлітками від трьох до 18 років, зазначає, що субкультура квадратоберів стає все популярнішою серед львівських школярів. За її словами, підлітки часто обговорюють це явище, і воно стає частиною їхнього життя.

Психологиня підкреслює, що **важливо розуміти, що саме спонукає дітей долучатися до цього руху.** Якщо квадратобіка сприймається як гра, то це цілком нормальне явище. Це може бути способом для дитини отримати нові емоції, фізичну активність і яскраві враження. Однак важливо, щоб батьки зрозуміли, що стоїть за цим інтересом. Часто підлітки просто бажають бути в тренді, не вкладаючи особливих сенсів у це захоплення, а лише наслідуючи інших.

КВАДРОБЕРИ. ПОЧАТОК.

Найчастіше приєднання до субкультури **може бути способом пошуку ідентичності та самовираження.** Через різні субкультурні рухи підлітки намагаються виразити свою унікальність, особливо якщо вони не знаходять підтримки в традиційних соціальних середовищах.

«Бажання бути твариною є точно червоним прапорцем до кращого розуміння своєї дитини. Якщо, наприклад, дитина так задовольняє потребу в грі, то вона не має того якісного часу з батьками, який їй потрібен. Ця поведінка є свідченням незадоволеної потреби, зокрема у визнанні. Діти можуть не отримувати достатньо підтримки і уваги вдома, тому хочуть самоствердитись за рахунок квадратобінгу. Або це для неї може бути можливістю підвищити впевненість у

*власних силах. Приналежність до певної субкультури – це завжди про впевненість, що в певному колі тебе завжди підтримають», – зазначила фахівчиня. Роксолана Балагурак радить батькам звернути увагу на те, яка потреба стоїть за бажанням дитини наслідувати тварин у субкультурі квадроберів. **Вибір персонажа, якого дитина наслідує, залежить від її внутрішніх відчуттів та вподобань.** Для когось це може бути лев, для іншого – кіт або собака. Важливо спілкуватися з дитиною, задавати їй розгорнуті запитання, щоб краще розуміти її почуття та емоції. Немає певної тенденції щодо того, чому діти вибирають наслідувати конкретних тварин – це завжди індивідуальний вибір.*

Як реагувати батькам, діти яких хочуть стати квадроберами

Психологиня наголошує на важливості безумовної любові та прийняття з боку батьків, незалежно від того, які вибори робить дитина. Це базова потреба кожної дитини — відчувати підтримку, незалежно від обраного нею способу самовираження, поведінки чи статі. **Батьки повинні залишатися відкритими та неупередженими, уникаючи агресивної чи критичної реакції,** навіть якщо щось здається їм неприйнятним.

Ключовим є розуміння того, що саме приваблює дитину в субкультурі або русі. Розмова має бути відвертою, сповненою щирого інтересу та любові, без осуду. Часто батьки не вміють слухати, але важливо надати дитині можливість висловитися без перебивань. Дорослим важливо контролювати свої емоції та не реагувати негативно, навіть якщо явище їм не подобається.

«Також важливо одразу пояснити можливі ризики такої поведінки. Діти часто не розуміють причинно-наслідкових зв'язків. Батькам важливо попросити дітей замислитися про аспекти безпеки. І треба обговорити з дитиною альтернативні способи самовираження, раптом квадробінг – це єдиний спосіб, який вона знає. Тут варто показати, як шукати інші активності, які можуть бути цікаві дитині», – пояснила психологиня.

Чим це може бути небезпечно

Роксолана Балагурак звертає увагу на те, що будь-який рух, зокрема квадробінг, має тенденцію до еволюції, і передбачити його подальший розвиток складно. **Основний ризик, властивий всім субкультурам, полягає у можливих проблемах із соціалізацією.** Обираючи певну роль або специфічну поведінку, дитина може зіткнутися з труднощами у взаємодії з однолітками, які не

належать до цього руху. Це, зі свого боку, може призвести до булінгу, який може бути особливо жорстоким у дитячому середовищі.

«До чого це далі дійде не зрозуміло. Ми не знаємо, чи почнуть діти не просто бігати на чотирьох лапах, а ще й кусати одне одного. Наразі я не знаю таких випадків», – підкреслила спеціалістка.

Нагадаємо, що булінг – це тривала річ, яка трапляється не лише в дитячому віці, а й в студентському, і дорослому. Усе про дитячий булінг читайте у [матеріалі](#).

Наталія Вареник